ſinna tappia olled Jummala ees?'' Seſamma ſanna loi kui walk ſelgeſt taewaſt tiggeda ſüddame ſisse. — ,,Seſamma olled ſinna'' hüdis temma ſüddame tunnistus temma wasto, ,,kes omma liggimeſt wihkad; ſinna pölgad Jummalat ja ei woi önſaks ſada!'' Oh et minna ſelſammal tunnil woikſin omma enneſe öppetaja käeſt nou ja abbi otſida'' mötles temma ommas ſüddames. — Siis löppetas öppetaja omma jutluſt nende ſannadega: ,,agga mis kaſſo ſaab minno jutlusſeſt olla? oh andko ſe Issand meie armo Jummal, et agga kaks ehk kolm hinged ollekſid ſelle läbbi kaswand trui ja kindla armastusſes liggimesſe wasto!'' — ,,Mul on ſe jutlus kaſſuks olnud,'' mötles ſe tigge kurja wihhaga mees ommas ſüddames, ,,minna tahhan esſimenne olla, kes ennaſt wöttab parrandada, minna tahhan omma kurja wihha ſutumalt kautada!'' — Temma läks koio ja ſelſammal öhtal kutſus temma keik rahwaſt kullas kokko, tunnistas awwalikkult ſedda ſuurt üllekohhut, mis omma nabrile olli teinud, pallus tedda ſüddameſt andeks ja pakkus temmale iggal wiſil leppitamiſt. — ,,Panne ſinna, armas naber, ſedda raia ſamba mahha, kuhho ſinna tahhad, ſe on mul keik üks puhhas!'' Ilma ſundimatta temma makſis ſedda trahwi rahha, mis külla koggodus temma tehtud pahhandusſe pärraſt temma peäle panni, et temma kül enne ikka keige makſo jures wastane ja kangekaelne olli olnud; temma ka esſimeſt korda ommas ellus mötles waeste peäle, andis neile rohke käega armoannid, lubbas omma ello parrandada ja parrandas ennaſt ka töeste.

Oh armſad luggejad, kui on ka teil kurri wihha ſüddames, minge ja tehke nendaſammoti, leppige ärra teine teiſega ja woidke kurja ärra, heaga! —

,,Iggamees olgo nobbe kuulma, pitkalinne räkima ja pitkalinne wihhale, ſeſt innimesſe wihha ei tee mitte, mis Jummala ees öige on!'' Jak. 1, 19 ja 20. —

Üks tallopoeg ärkab ülles pattounneſt.

Üks tallopoeg, kes mitto aastat olli awwalikkude pattude ſees ellanud, ja omma julge patto tenistusſega mitme innimesſele pahhandusſeks olnud, hakkas tundma, et temma ellaminne üsna Jummala ſanna ning tahtmisſe wasto olli, ja temma ſüdda läks kurwaks ſelle ülle; agga et pat temmale wägga maggus olli; siis ta ellas ſegipärraſt omma wanna wiſi järrele peäle. Agga üks kord läks temma metſa puid raiuma, ja kui